

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżące podnoszą cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na tym, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa stwierdzając, iż finansowanie przyznane Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFEU.
2. Zarzut drugi, oparty na tym, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa stwierdzając, iż przyznana Femern A/S pomoc na projekt Fixed Link jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. b) TFEU. Komisja dopuściła się naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie stwierdzając, że projekt Fehmarn Belt Fixed Link stanowi przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania oraz że przyznana nań pomoc jest konieczna i proporcjonalna. Komisja dopuściła się również naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w zakresie dotyczącym zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji, zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów oraz użycia gwarancji państwowych.
3. Zarzut trzeci, oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Zdaniem skarżących istnieją dowody występowania poważnych trudności w zakresie czasu trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego i towarzyszących mu okoliczności. Skarżące ponoszą ponadto, że przeprowadzona przez Komisję analiza finansowania przyznanego Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego, wspólnego europejskiego zainteresowania projektem Fehmarn Belt Fixed, konieczności i proporcjonalności pomocy oraz, wreszcie, zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji i zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów, była niewystarczająca i niekompletna.
4. Zarzut czwarty, oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi uzasadnienia. Ten brak uzasadnienia dotyczy finansowania przyznanego Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego, wspólnego europejskiego zainteresowania projektem Fehmarn Belt Fixed, konieczności i proporcjonalności pomocy oraz, wreszcie, zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji i zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów.

Skarga wniesiona w dniu 11 listopada 2015 r. –Stena Line Scandinavia/Komisja

(Sprawa T-631/15)

(2016/C 059/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Stena Line Scandinavia AB (Göteborg, Szwecja) (przedstawiciele: P. Alexiadis, solicitor, L. Sandberg-Mørch, lawyer)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- uznanie skargi za dopuszczalną i zasadną;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 lipca 2015 r. w sprawie pomocy państwa SA.39078 (2014/N) (Dania) w zakresie finansowania projektu Fehmarn Belt Fixed Link oraz
- obciążenie Komisji kosztami poniesionymi przez skarżących.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy, oparty na tym, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa stwierdzając, iż finansowanie przyznane Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego nie stanowi pomocy państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFEU.

2. Zarzut drugi, oparty na tym, że Komisja dopuściła się naruszenia prawa stwierdzając, iż przyznana Femern A/S pomoc na projekt Fixed Link jest zgodna z rynkiem wewnętrznym na mocy art. 107 ust. 3 lit. b) TFEU. Komisja dopuściła się naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie stwierdzając, że projekt Fehmarn Belt Fixed Link stanowi przedmiot wspólnego europejskiego zainteresowania oraz że przyznana nań pomoc jest konieczna i proporcjonalna. Komisja dopuściła się również naruszenia prawa i oczywistego błędu w ocenie w zakresie dotyczącym zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji, zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów oraz użycia gwarancji państwowych.
3. Zarzut trzeci, oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi wszczęcia formalnego postępowania wyjaśniającego. Zdaniem skarżącej istnieją dowody występowania poważnych trudności w zakresie czasu trwania wstępnego postępowania wyjaśniającego i towarzyszących mu okoliczności. Skarżąca ponosi ponadto, że przeprowadzona przez Komisję analiza finansowania przyznanego Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego, wspólnego europejskiego zainteresowania projektem Fehmarn Belt Fixed, konieczności i proporcjonalności pomocy oraz, wreszcie, zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji i zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów, była niewystarczająca i niekompletna.
4. Zarzut czwarty, oparty na tym, że Komisja uchybiła swemu obowiązkowi uzasadnienia. Ten brak uzasadnienia dotyczy finansowania przyznanego Femern A/S na poprawę krajowego połączenia kolejowego, wspólnego europejskiego zainteresowania projektem Fehmarn Belt Fixed, konieczności i proporcjonalności pomocy oraz, wreszcie, zapobiegania niepożądanemu zakłócaniu konkurencji i zastosowania kryterium służącego wyważeniu interesów.

Skarga wniesiona w dniu 19 listopada 2015 r. – Guardian Europe/Unia Europejska

(Sprawa T-673/15)

(2016/C 059/26)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Guardian Europe Sàrl (Bertrange, Luksemburg) (przedstawiciele: adwokat F. Louis i C. O'Daly, solicitor)

Strona pozwana: Unia Europejska reprezentowana przez Komisję Europejską i Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- zasądzenie na jej rzecz odszkodowania i zadośćuczynienia za następujące szkody majątkowe i niemajątkowe powstałe w wyniku nierozpatrzenia jej sprawy przez Sąd w rozsądnym terminie: a) szkodę majątkową w postaci kosztów gwarancji w wysokości 936 000 EUR; b) szkodę majątkową w postaci utraconych korzyści stanowiących utracony zysk w wysokości 1 671 000 EUR; oraz c) szkodę niemajątkową w wysokości 14,8 mln EUR;
- w stosownym wypadku zasądzenie odsetek od powyższych kwot według średniej stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny w okresie mającym znaczenie dla sprawy do jego podstawowych operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty procentowe;
- zasądzenie na jej rzecz odszkodowania i zadośćuczynienia za następujące szkody majątkowe i niemajątkowe powstałe w wyniku naruszenia przez Komisję i Sąd zasady równego traktowania: a) szkodę majątkową w postaci kosztów gwarancji w wysokości 1 547 000 EUR; b) szkodę majątkową w postaci utraconych korzyści stanowiących utracony zysk w wysokości 9 292 000 EUR; oraz c) szkodę niemajątkową w wysokości 14,8 mln EUR.
- w stosownym wypadku zasądzenie odsetek od powyższych kwot według średniej stopy stosowanej przez Europejski Bank Centralny w okresie mającym znaczenie dla sprawy do jego podstawowych operacji refinansujących, powiększonej o dwa punkty procentowe;